

# OBSAH

---

ÚVOD.....	5
<b>1 METODOLOGIE.....</b>	<b>7</b>
1.1 <b>Téma výzkumu a cíle výzkumu.....</b>	<b>7</b>
1.1.1 Téma výzkumu a výzkumný problém: Od tématu teorií formulovaných výchovnými profesionály k tématu jejich vztahů s dětmi s poruchou chování.....	7
1.1.2 Cíle výzkumu.....	10
1.2 <b>Konceptuálně-teoretický rámec výzkumu.....</b>	<b>11</b>
1.3 <b>Výzkumné otázky.....</b>	<b>12</b>
1.4 <b>Metoda.....</b>	<b>13</b>
1.4.1 Charakteristika konstrukce výzkumného souboru.....	13
1.4.2 Přirozená historie výzkumu a průběh sběru datového materiálu.....	15
1.4.3 Zajištění etické stránky výzkumu.....	17
1.4.4 Zpracování datového materiálu a přístup k němu.....	18
1.4.5 Analýza datového materiálu – východiska a postup.....	21
1.5 <b>Validita a kroky k zajištění kvality výzkumu.....</b>	<b>22</b>
<b>2 NÁSTIN TEORETICKÉHO RÁMCE: OD PORUCHY CHOVÁNÍ K ZASVĚCENÝM VÝCHOVNÝM PROFESIONÁLŮM.....</b>	<b>27</b>
2.1 <b>Dva přístupy k „problémovému“ chování.....</b>	<b>29</b>
2.1.1 Perspektiva: zájmy společnosti versus zájmy dítěte.....	30
2.1.2 Inkluzivní informovaná intervence – od individuální odlišnosti k edukační potřebě.....	33
2.2 <b>Porucha chování a emoce v kontextu inkluze ve vzdělávání – na dítě zaměřený přístup.....</b>	<b>34</b>
2.2.1 Porucha chování jako bariéra v rozvoji individuálního potenciálu dítěte.....	34
2.2.2 Porucha emocí a chování jako dynamický jev.....	36
2.2.3 Přínos resilienční teorie pro chápání dynamiky poruch chování.....	39
2.3 <b>Porucha chování v souvislostech sociální úrovně života dítěte.....</b>	<b>40</b>
2.3.1 Triadický model recipročního determinismu – všechno souvisí se vším.....	40
2.3.2 Typické bariéry sociálního začleňování dítěte s poruchou chování.....	41
2.3.3 Solidarita jako indikátor vztahu mezi jedincem a společenstvím.....	43

2.4	<b>Různorodost vztahové zkušenosti dětí s poruchou chování a výchovní profesionálové jako tzv. zasvěcení</b> .....	44
2.4.1	Role stereotypů v situaci dětí s poruchou chování.....	44
2.4.2	Stigmatizace jako symbolický proces s reálnými důsledky.....	47
2.4.3	Sociální vztahy dítěte jako prostředek jeho socializace.....	49
2.4.4	Rozmanitost vztahové zkušenosti stigmatizovaných.....	50
3	<b>VZTAH VÝCHOVNÝCH PROFESIONÁLŮ A DĚTÍ S PORUCHAMI CHOVÁNÍ V PROCESU ETOPEDICKÉ INTERVENCE</b> .....	55
3.1	<b>V hlavní roli vztah</b> .....	56
3.2	<b>Vztah ve dvojí roli – jako prostředek i cíl etopedické intervence</b> .....	58
3.2.1	Vztah jako prostředek.....	58
3.2.2	Vztah jako cíl.....	59
3.2.3	Pocitovaná solidarita: vztah jako cíl a podmínka sociální inkluze.....	60
3.3	<b>Když je vztah prostředkem intervence</b> .....	61
3.3.1	Co si děti přinášejí do výchovného zařízení aneb <i>bariéry intervenčního vztahu</i> .....	61
3.3.2	Dítě jako objekt a subjekt edukace/intervence aneb <i>výchova a trpělivost, nikoli výcvik</i> .....	64
3.3.3	Rozvoj individuálního potenciálu aneb <i>my je přece nechceme lámat, my je chceme posílit</i> .....	68
3.3.4	Potřeby dětí z výchovných zařízení aneb <i>imperativ respektuj dítě a pomáhej mu</i> .....	70
3.3.5	Intervenční vztah jako příležitost pro korektivní vztahovou zkušenost dítěte (vůči druhým i vůči sobě).....	74
3.3.6	Intenzita vztahu aneb „ <i>tady s dětma žijem</i> “.....	77
3.3.7	Osobnost pedagoga jako jeho pracovní nástroj aneb <i>pracovní nástroj se má hýčkat</i> .....	80
3.4	<b>Když je vztah cílem intervence</b> .....	82
3.4.1	Vztah jako intervenční cíl z pohledu participantů.....	82
3.5	<b>Shrnutí aneb vztahy jako neviditelný motor intervenčního procesu</b> .....	84
	<b>ZÁVĚR</b> .....	91
	<b>SHRnutí</b> .....	93
	<b>SUMMARY</b> .....	95
	<b>SEZNAM SCHÉMAT A TABULEK</b> .....	97
	<b>POUŽITÁ LITERATURA</b> .....	99
	<b>JMENNÝ REJSTŘÍK</b> .....	103
	<b>VĚCNÝ REJSTŘÍK</b> .....	107